

Potrivit lui Noam Chomsky, faimosul aparator al pacii, al kmerilor rosii, al panterelor negre, dar mai presus de toate al unei lumi dominate complet de albastrul Natiunilor Unite, ideile lui [Ron Paul](#)

despre capitalism sunt “salbatice”. In opinia lui Chomsky, libertarianismul ar deschide calea unei tiranii a corporatiilor, insa, precizeaza lingvistul american, acestea nu vor permite niciodata ca asa ceva sa se intample deoarece nu pot supravietui fara umbrela statului asistential. A doua observatie are greutate, insa intra intr-o contradictie evidenta cu prima propozitie, fara a lua in calcul niciun moment axiomele unei ordini a proprietatii private. Nimeni nu sta astazi sa faca analize pe text, mai ales cand apoftegmele provin de la un guru care se descrie drept dizident “anarho socialist”, venerat de formatii ca U2 sau Pearl Jam. Insa merita sa ne oprim un pic asupra atacului sau impotriva capitalismului si sa-l raportam la cateva observatii privind filozofia chomskiana in practica.

[Idolul stangii](#) de pretutindeni are in conturi aproximativ doua milioane de dolari si a delegat, in urma cu ceva timp, [o firma de avocatura](#) specializata in taxe pentru a-i proteja veniturile de mana lunga a statului. In pofida aerului umil, a puloverelor demodate si a camasilor terne, Chomsky reprezinta unul din acei 2% bogati, infierati in conferintele si cartile sale unde vorbeste despre “noi cei 98%”, care contribuie la bunastarea celor de deasupra. In declaratia de avere mai detine doua case evaluate la aproximativ doua milioane de dolari, una dintre ele situata intr-o zona cu o populatie de culoare de 1,1%, ceea ce spune cate ceva despre tipul de vecini preferati de lingvistul american, pentru care America i-a exclus pe negrii.

Toate aceste amanunte fiscale si imobiliare ar trebui sa indice o contradictie intre vorbe si fapte, dar s-a produs de foarte mult timp o separatie intre viata si opera intelectualilor, astfel incat ele sa treaca drept neinteresante. O situatie asemanatoare a trait Bertrand Russell un alt comunist trendy prin anii de dupa razboi care a fost intrebat cum se impaca averea sa cu ideile sale, iar raspunsul sau a fost exemplar: “Ma tem ca ati inteles gresit. Clough Williams-Ellis si cu mine

suntem socialisti. Nu pretindem ca am fi crestini. ”

In alta ordine de idei, nu cred ca problemele fundamentale ale lui Chomsky deriva din neaplicarea la litera a egalitarismului. In schimb, combinatia toxica de stangism si pozitii sanatoase legate de libertatea de exprimare, politica externa a SUA ori influenta media asupra comportmantului public, formeaza acea doza considerabila de credibilitate, din spatele careia se pot lansa lovituri fulminante catre proprietatea privata.

[Lingvistul american](#) reprezinta primul solist in concertul celor care vor depasirea “falselor” opozitii, adica demolarea suveranitatilor nationale, spre o lume in care singura voce acceptabila va fi cea a ONU. Critica status-quo-ului va avea intotdeauna in prim plan pe cineva ca Noam Chomsky, astfel incat alternativa la imperialismul yankeu nu va putea fi decat “neutralitatea” castilor albastre.{jcomments on}